

MINISTERUL JUSTITIEI

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
 SECȚIA A III-A CIVILĂ
 REGISTRATURA
 Azi 15.01.2018
 dosarul nr. 29448/3/2017
 Semnătura, [Signature]

Nr. 4 /2017/103410/2017

Către,

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
 Secția a III-a civilă

11 IAN 2018

Referitor: dosar nr. 29448/3/2017

Termen: 16.01.2018

- F 16

PN=15.01.2018
 Le dosar nr. [Signature]

Ministerul Justiției, cu sediul în București, strada Apolodor nr. 17, sector 5, în temeiul art. 61 alin. 3 din Codul de procedură civilă formulează

2 ex

CERERE DE INTERVENȚIE

în interesul pârâtului GVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, str. Piața Victoriei nr. 1, sector 1, în dosarul nr. 29448/3/2017, aflat pe rolul Tribunalului București, în contradictoriu cu reclamantul Tender Ovidiu Lucian, domiciliat în județul Timiș, sat Dumbrăvița, str. Mihai Rusus nr. 7/A, în prezent încarcerat la Penitenciarul Timișoara, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul cabinetului de avocat Marian Tudor din București, sector 3, Splaiul Unirii nr. 39, bl. M12, sc. 2, et. 1, ap. 40.

I. Interesul Ministerului Justiției în formularea prezentei cereri de intervenție:

Potrivit art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă „Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare”, iar potrivit alin. 3 al aceluiași articol „Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.”

Vă rugăm să apreciați că cererea de intervenție întemeiată pe textul art. 61 alin. 3 C. proc.civ este justificată sub aspectul interesului, având în vedere obiectul cererii de chemare în judecată, respectiv obligarea Statului Român, a Parlamentului României și a Guvernului României la plata, cu titlu de daune morale, a sumei de 10 milioane dolari SUA începând cu luna august 2016 și până la data modificării art. 297 din Codul penal potrivit Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale.

Potrivit art. 3 alin.1 pct. 12 din HG nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului „Secretariatul General al Guvernului îndeplinește următoarele atribuții principale:... asigură reprezentarea Guvernului și a prim-ministrului în fața instanțelor judecătorești, împreună cu ministerele inițitoare sau continuatoare/succesoare în urma reorganizării și/sau instituțiile publice care au obligația de a pune în executare actele adoptate de Guvern și deciziile prim-ministrului împotriva cărora s-au formulat acțiuni în justiție sau care au obligația de a iniția actele administrative sau de a efectua operațiunile administrative solicitate Guvernului sau prim-ministrului.”

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Având în vedere cele învederate, vă solicităm să încuviințați în principiu cererea de intervenție în interesul pârâtului Guvernul României.

II. Pentru considerentele pe care le vom expune, solicităm respingerea acțiunii în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată.

1. Precizăm că, în ceea ce privește conținutul infracțiunilor de abuz în serviciu și neglijență în serviciu, ulterior pronunțării Deciziilor Curții Constituționale, Ministerul Justiției a organizat, în perioada iunie-iulie 2017 două întâlniri publice pe marginea redefinirii infracțiunii de abuz în serviciu.

La prima întâlnire care a avut loc în data de 28.06.2017, au participat reprezentanții societății civile, ai unor organizații nonguvernamentale și persoane fizice. În timpul dezbaterilor, participanții au lansat mai multe propuneri de stabilire a pragului care să delimiteze, în funcție de gravitatea faptei, ilicitul contravențional de cel penal, fără a se contura o concluzie unică.

La a doua dezbateri organizată de Ministerul Justiției cu profesioniștii dreptului pe tema infracțiunii de abuz în serviciu (03.07.2017), au participat reprezentanții instituțiilor și asociațiilor profesionale ale magistraților și ai profesiilor liberale din domeniul juridic. În cadrul discuțiilor, toți cei prezenți și-au putut susține și argumenta punctul de vedere cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, fiind lansate, cu argumente pertinente, mai multe propuneri de stabilire a pragului ce ar delimita, în funcție de gravitatea faptei, ilicitul contravențional de cel penal. De asemenea, profesioniștii dreptului și-au spus punctul de vedere și cu privire la consecințele din practică pe care unele norme le-ar putea avea cu ocazia modificărilor legislative.

În ceea ce privește stadiul curent al pachetului de legi privind legislația penală, arătăm că Guvernul României a aprobat, în data de 15 noiembrie anul curent, la inițiativa Ministerului Justiției, proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a altor acte normative.

Proiectul de lege are în vedere modificarea și completarea legislației penale și procesual-penale pentru punerea acestora în acord cu prevederile Constituției, așa cum acestea au fost interpretate prin treisprezece decizii ale Curții Constituționale, fără a cuprinde texte privind modificarea infracțiunilor de abuz în serviciu ori neglijență în serviciu.

Complementar acestui demers, precizăm că Ministerul Justiției a demarat un proces de evaluare a impactului aplicării noilor coduri, atât în materie penală și procesual-penală, cât și în materie civilă și procesual-civilă. În realizarea evaluării au fost implicate instituțiile din cadrul autorității judecătorești și asociațiile magistraților, dar și celelalte profesii juridice cu atribuții în îndeplinirea actului de justiție ori conexe actului de justiție, instituții de învățământ superior și Institutul de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” al Academiei Române, precum și reprezentanți ai societății civile.

În aceste contexte, Ministerul Justiției a inițiat un amplu proces de consultare care implică toate autoritățile și entitățile menționate mai sus.

Astfel, discutarea unor măsuri de politică penală de genul celor care implică modificarea conținutului infracțiunilor de abuz în serviciu, respectiv neglijență în serviciu, inclusiv din perspectiva integrării lor în cadrul legislativ existent, urmează a fi avută în vedere cu ocazia procesului de evaluare a aplicării celor patru coduri.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

De asemenea, în vederea instanței faptul că, prin Hotărârea Parlamentului nr. 69/2017 a fost constituită Comisia specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial nr. 776 din 29 septembrie 2017, comisie care are drept obiectiv, printre altele, „punerea de acord a deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională a României prin care s-au declarat neconstituționale texte de lege din Codul penal, în considerarea prevederilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituția României, republicată;”.

Potrivit art. 6 din Hotărârea menționată, „Comisia va elabora în termen de 150 de zile propunerile legislative privind punerea în acord a modificărilor intervenite în Codul civil, Codul de procedură civilă, Codul penal și Codul de procedură penală, după data adoptării lor și până în prezent, precum și modificarea prevederilor legale constatate ca neconstituționale și punerea de acord cu deciziile Curții Constituționale. Termenul poate fi prelungit de Birourile permanente reunite, la cererea motivată a președintelui de comisie”, astfel încât discuțiile cu privire la redefinirea infracțiunilor de abuz în serviciu și neglijență în serviciu, vor fi organizate cu prilejul dezbaterilor organizate de această Comisie specială.

Prin urmare, vă rugăm să observați că nu există o faptă ilicită a Ministerului Justiției, de natură să atragă răspunderea civilă delictuală a acestuia, întrucât au fost inițiate și efectuate demersuri în vederea punerii în acord a legislației penale și procesual-penală cu deciziile Curții Constituționale, în aceste procese fiind implicate, așa cum am arătat și alte instituții.

2. În ceea ce privește prejudiciul, reclamantul susține că acesta rezultă din lipsirea sa de libertate pentru o perioadă de timp foarte mare, fiindu-i astfel încălcare drepturi esențiale printre care, dreptul la viață și integritate fizică și psihică, dreptul la liberă circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, dreptul la ocrotirea sănătății.

Reclamantul se află încarcerat la acest moment, fiind în executarea unei pedepse privative de libertate la care a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Potrivit art. 7 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal „Deținuții își exercită toate drepturile civile și politice, cu excepția celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea definitivă de condamnare, precum și a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței deținerii.”

Prin urmare, exercitarea drepturilor a căror încălcare este invocată de către reclamant este asigurată și pe perioada executării unei pedepse privative de libertate, evident cu excepția celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din executarea pedepsei, cum ar fi dreptul la liberă circulație.

Mai mult, lipsirea de libertate pe care o invocă reclamantul este consecința executării unei pedepse privative de libertate, ca urmare a condamnării sale în urma săvârșirii mai multor infracțiuni. La data condamnării sale nu era pronunțată Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016, iar contrar susținerilor reclamantului, o eventuală admitere a unei contestații la executare nu ar avea ca efect punerea sa în libertate, întrucât reclamantul, așa cum am arătat, a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni.

De altfel, acesta a formulat anterior o contestație la executare care a fost admisă în primă instanță de Tribunalul Arad (sentința civilă nr. 134/23.03.2017, pronunțată în dosarul nr. 1119/108/2017. Prin această sentință a fost anulată pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată petentului pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, a fost descontopită pedeapsa rezultantă și au fost

MINISTERUL JUSTIȚIEI

repute pedepsele în individualitatea lor, iar în urma contopirii a rezultat că petentul urma să execute o pedeapsă de 9 ani de 2 luni închisoare. Această sentință a fost desființată de Curtea de Apel Timișoara, prin decizia nr. 106/25.05.2017.

De asemenea, precizăm că eu existat și soluții de admitere a contestațiilor la executare formulate în cauze penale, ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr.405/2016. Astfel, prin Decizia nr. 20/A/09.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 4754/97/2016, instanța, constatând că temeiul corect al cererii formulate de contestator este cel prevăzut de art.595 alin.1 C.proc.pen., iar nu cel indicat în cuprinsul contestației la executare, și anume art.598 alin.1 lit.d C.proc.pen, a admis contestația la executare, a constatat dezincriminată fapta și a dispus încetarea executării pedepsei.

Precizăm că sanctiunea nepunerii în acord a prevederilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției este prevăzută la art. 147 alin. 1 din Constituție și art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și constă în încetarea efectelor juridice ale acestora.

În realitatea, prin această acțiune instanța civilă este investită nu doar cu o acțiune în despăgubiri, ci cu o soluționare ipotetică a unei contestații la executare în materie penală, despre care se afirmă că ar fi avut succes în condițiile în care autoritățile statului cu atribuții constituționale în materie legislativă ar fi avut o altă conduită.

Practic se solicită instanței civile să reanalizeze soluțiile de condamnare în cauză și să se pronunțe în ce măsură o intervenție legislativă ar fi dus sau nu la admiterea unei contestații la executare, raportat la datele concrete ale speței.

Mai mult decât atât, instanța civilă, considerând admisibilă o astfel de acțiune; ar sancționa autoritățile cu atribuții legislative, în condițiile în care, așa cum am arătat, singura sancțiune este cea prevăzută la art. 147 alin. 1 din Constituție și art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992.

Pentru toate aceste considerente, vă rugăm să constatați, pe de o parte, că acțiunea, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, iar pe de altă parte, că nu există o faptă ilicită a Ministerului Justiției ori a Guvernului României, nu există prejudiciu, astfel cum a fost el invocat de reclamant și nici o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, motiv pentru care solicităm respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Pentru cazul în care nu ne vom putea prezenta în instanță, vă rugăm ca, în temeiul art. 411 alin. 1 pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă, să procedați la soluționarea cauzei în lipsa noastră.

Ministrul Justiției
Prof. univ. doctor Tudorel TOADER

